# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **JUDr. J. H.,** proti žalované: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2016, sp. zn. ČAK 01-0275/16/VYCH/fa, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2016, č. j. 8 A 186/2016 – 33,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného usnesení městského soudu, kterým městský soud odmítl žalobu stěžovatelky z důvodu, že nemíří proti rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Společně s kasační stížností stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 11. 1. 2017 vyzval ke splnění této povinnosti ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení. Podáním ze dne 20. 1. 2017 stěžovatelka soudu sdělila, že protože má za to, že jsou u ní splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, žádá, aby ji Nejvyšší správní soud od jejich placení osvobodil. Žádost o osvobození od soudních poplatků nebyla nijak odůvodněna. Soud proto stěžovatelce zaslal k vyplnění formulář o osobních a majetkových poměrech s instrukcí, aby v něm uvedla všechny své prostředky,

příjmy a výdaje s tím, že na základě těchto informací bude o její žádosti rozhodnuto. K uvedenému stěžovatelce stanovil lhůtu dvou týdnů.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě dvou týdnů nereagovala. Soud proto usnesením ze dne 2. 3. 2017, č. j. 1 As 359/2016 – 36, žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl a znovu ji vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení. Důvodem zamítnutí bylo, že stěžovatelka „*ve své žádosti o osvobození od soudních poplatků a ani následně k výzvě soudu neuvedla žádné okolnosti, ze kterých by plynulo, že nemá dostatek prostředků pro uhrazení soudního poplatku, soud nemá dostatek informací k posouzení, zda její poměry odůvodňují osvobození od soudních poplatků*."

Usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pondělí 6. 3. 2017. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. proto poslední den lhůty pro zaplacení soudního poplatku připadl na pondělí 13. 3. 2017.

Dne 21. 3. 2017 stěžovatelka zaslala soudu další přípis, ve kterém opakovaně žádá od osvobození od soudních poplatků. Uvádí, že jelikož „*má za to, že jsou* [u ní] *splněny podmínky pro osvobození od placení soudních poplatků za kasační stížnost, a došlo ke změně poměrů,* [žádá, aby ji] *Nejvyšší správní soud od placení SOP za kasační stížnost osvobodil.*"

O podané žádosti o osvobození od soudního poplatku musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Jak ovšem soud uvedl v rozsudku ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, toto obecné pravidlo má své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (stejně tak i řada rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – viz např. rozsudek ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, i nález Ústavního soudu – viz nález 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, bod 17). Zároveň platí, že je na žadateli o osvobození od soudních poplatků, aby ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. doložil nedostatek prostředků. Soud zde nepostupuje z úřední povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 – 50).

Nyní stěžovatelka opět žádá soud o osvobození, opět ovšem bez uvedení jakýchkoliv bližších informací či důvodů své žádosti. Povinností jejich uvedení si přitom musí být vědoma, protože dle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že „*účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být*" osvobozen od soudních poplatků, navíc k povinnosti uvést relevantní informace byla již stěžovatelka soudem vyzvána a soud jí k tomu poskytl příslušný formulář. Nejvyšší správní soudu proto již stěžovatelku opětovně k uvedení relevantních informací nevyzýval; takto by totiž jinak bylo možné se stěžovatelkou komunikovat do nekonečna. Bylo na ní, aby prokázala změnu situace od posledního

usnesení, kterým ji soud zamítl žádost o osvobození od placení soudních poplatků, změnu, která by odůvodňovala opakované rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků. To však neučinila a trvá tak situace, kdy stěžovatelka soudu nesdělila své poměry, na základě kterých by bylo možné o žádosti rozhodnout. Na takto obecně formulovanou žádost bez jakýchkoliv dodatečných informací již soud reagoval usnesením ze dne 1 As 359/2016 – 36. Proto nyní již o opakované žádosti nerozhodoval.

Jelikož stěžovatelka ani v dodatečně stanovené lhůtě nezaplatila soudní poplatek spojený s podáním kasační stížnosti ani účinně nepožádala o osvobození od soudního poplatku, Nejvyšší správní soud přistoupil v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., k zastavení řízení o kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu